

1.Sygn. akt II K 121/21

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krystyna Szczechowicz

Sędziowie: sędzia Bartłomiej Gadecki

Ławnicy: Alina Łazor, Tadeusz Gawron, Joanna Jędrzejczyk - Bedra

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Mrągowie Ewa Nowicka

po rozpoznaniu w dniach: 16.11.2021 r., 18.11.2021 r.

sprawy:

1. **K. B.**

syna B. i A. z domu P.

ur. (...) w M.

I. oskarżonego o to, że:

w dniu 20 grudnia 2019 r., w mieszkaniu przy ulicy (...), w R., gmina S., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, dokonał zabójstwa swojego brata M. B. w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w okolice brzucha na wysokości pępka, czym spowodował obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha na wysokości pępka po prawej stronie, która penetrowała do jamy otrzewnej, przekłuła się przez całą grubość wątroby i kończyła się w świetle żyły głównej dolnej i inne, powodując masywny krwotok wewnętrzny i zewnętrzny skutkujący jego zgonem,

to jest o czyn z art. 148 § 1 k.k.

2. **B. B. (2)**

syna J. i H. z domu B.

ur. (...) w K.

II. w okresie od 20 grudnia do 21 grudnia 2019 r. w R., gmina S., mając wiarygodną wiadomość o dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k., to jest zabójstwa M. B., nie zawiadomił niezwłocznie organu ,powołanego do ścigania przestępstw, jednocześnie utrudniał postępowanie karne, pomagając sprawcy przestępstwa zabójstwa uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez zacieranie śladów przestępstwa w ten sposób, że umyślnie nóż służący do popełnienia tego czynu, a następnie go schował,

to jest o czyn z art. 239 § 1 k.k. w zb. z art. 240 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego **K. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że działał z zamiarem ewentualnym i za ten czyn skazuje go na podstawie art. 148 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21.12.2019 r., godz. 11:00 do dnia 18 listopada 2021 r.;

III. oskarżonego **B. B. (2)** uznaje za winnego tego, że w dniu 21 grudnia 2019 r. w R., gmina S., woj. (...) mając wiarygodną wiadomość o dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k., to jest zabójstwa M. B., podjął działania mające na celu utrudnienie postępowania karnego, pomagając sprawcy przestępstwa zabójstwa uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez zacieranie śladów przestępstwa w ten sposób, że zabrał nóż, który służył do popełnienia przestępstwa z miejsca zdarzenia, przeniósł go do kuchni gdzie go umył, a następnie go położył w szufladzie, tj. popełnienia przestępstwa z art. 239 § 1 k.k. i za to skazuje go na podstawie art. 239 § 1 k.k., wymierzając na podstawie art. 239 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 22 czerwca 2020 r. na karę grzywny w wymiarze 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu B. B. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21.12.2019 r., godz. 13:00 do dnia 23.04.2020 r., godz. 15:55, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny i tym samym karę grzywny uznaje za wykonaną w całości;

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić:

- oskarżonemu K. B. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 25 do 31 na k. 524 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21;

- oskarżonemu B. B. (2) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 1-9, 19-24, 32-36 na k. 523-524 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21;

- A. B. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 15-18 na k. 523 odwrót akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21;

- A. G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 10-14 na k. 523 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1651) oraz § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 4 ust. 2 pkt 1 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) zł za obronę oskarżonego K. B. wykonywaną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1080 (jeden tysiąc osiemdziesiąt) zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną w postępowaniu sądowym, powiększone o podatek VAT w stawce 23 %;

VII. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 121/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. B.	w dniu 20 grudnia 2019 r., w mieszkaniu przy ulicy (...), w R., gmina S., działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia, dokonał zabójstwa swojego brata M. B. w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w okolice brzucha na wysokości pępka, czym spowodował obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha na wysokości pępka po prawej stronie, która	

		<p>penetrowała do jamy otrzewnej, przekłuła się przez całą grubość wątroby i kończyła się w świetle żyły głównej dolnej i inne, powodując masywny krwotok wewnętrzny i zewnętrzny skutkujący jego zgonem, tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k.</p>	
	B. B. (2)	<p>w dniu 21 grudnia 2019 r. w R., gmina S., woj. (...) mając wiarygodną wiadomość o dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k., to jest zabójstwa M. B., podjął działania mające na celu utrudnienie postępowania karnego, pomagając sprawcy przestępstwa zabójstwa uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez zacieranie śladów przestępstwa w ten sposób, że zabrał nóż, który służył do popełnienia przestępstwa z miejsca zdarzenia, przeniósł go do kuchni gdzie go umył, a następnie go położył w szufladzie, tj. popełnienia przestępstwa z art. 239 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. B. B. (2) pozostaje w związku małżeńskim z A. B.. Wymienieni posiadali ze związku sześcioro dzieci – dwie córki: E. i W.	1.1 wyjaśnienia B. B. (2)	134	

<p>oraz czterech synów: K., M., P. i K.. Małżonkowie mieszkają w R., gm. S., w zaadaptowanej części strychu, w domu, który jest własnością J. B., ojca B. B. (2). Mieszkanie składa się z trzech pokoi, kuchni i łazienki. W grudniu 2019 r., razem z rodzicami mieszkali E., K. i M. B..</p>			
1.2 wyjaśnienia K. B.	97		
1.3 protokół oględzin wraz ze szkicem	4-10		
1.4 zeznania świadka A. G.	188v.		
<p>2. W dniu 20 grudnia 2019 r., A. B. obchodziła urodziny. Nie organizowała z tej okazji żadnej imprezy urodzinowej, a w ciągu dnia spożywała piwo. Przebywała także w towarzystwie męża, B. B. (2), który ze znajomym W. L. spożywali alkohol w postaci wódki w ilości około 0,5 l. Oskarżony B. B. (2) poczuł się pijany i położył się spać.</p> <p>K. B. wrócił do domu około godziny 10.00. Razem z nim przyszedł A. G., z którym pracował. Obaj wypili piwo, najpierw w drodze z pracy, potem w domu rodziny B.. Następnie A. G. udał się do swojego miejsca zamieszkania.</p> <p>W międzyczasie do domu rodziny B. przyszli S. R., D.</p>	2.1 wyjaśnienia B. B. (2)	134v.	

<p>G. i D. W., po czym także A. G.. Około godziny 17.00, do domu wrócił z pracy M. B..</p> <p>W trakcie wieczoru wszyscy spożywali alkohol. W pewnym momencie dom B. opuścili S. R., D. G. i D. W.. W domu pozostali A. B., K. B., M. B., A. G. i B. B. (2), który spał w swoim pokoju. Było to pomiędzy godziną 19.00. a godziną 20.00.</p> <p>A. B. wraz z synem K. przebywała w jego pokoju. Natomiast M. B. razem z A. G. przebywali w pokoju tego pierwszego. Oba pokoje są położone obok siebie, między nimi nie ma drzwi, jest tylko rama - framuga. M. B. i A. G. pili wódkę, K. B. pił piwo.</p>			
2.2 zeznania świadka A. B.	186		
2.3 zeznania świadka A. G.	89, 189		
2.4 zeznania świadka S. R.	33v.		
2.5 zeznania świadka D. G.	36v.-37		
2.6 zeznania świadka W. L.	228v.		
<p>3. W pewnym momencie między M. B. a A. G. doszło do szarpaniny, rozdzielał ich K. B.. Następnie do szarpaniny i bijatyki doszło pomiędzy K. B. a M. B.. A. G. początkowo próbował rozdzielić bijących się</p>	3.1 częściowo wyjaśnienia K. B.	97	

braci, po czym uciekł z mieszkania B., zostawiając tam swoje rzeczy tj. kamizelkę i telefon. Bracia zaprzestali na moment wzajemnego bicia. Po chwili M. B. zaatakował swoją matkę, A. B., wyzywał ją słowami wulgarnymi, po czym zaczął ją dusić. Było to w korytarzu. Wówczas K. B. wyszedł na korytarz, trzymając w ręku nóż, który wziął ze swojego pokoju. Nóż ten miał szare ostrze i rękojeść z tworzywa sztucznego w kolorze szarym. Długość całkowita noża to około 33 cm, a długość ostrza to około 21 cm. W tym czasie M. B. puścił A. B., która uciekła do pokoju syna K. B.. Oskarżony K. B. trzymanym w ręku nożem, z dużą siłą zadał cios M. B. w brzuch, po prawej stronie. Po czym nóż odrzucił. Następnie między K. B. a M. B. doszło do bijatyki. M. B. wciągnął brata do pomieszczenia przy korytarzu, gdzie przewrócili się na ziemię. K. B. usiadł na bracie, jedną ręką trzymał go za szyję, a drugą zadawał mu ciosy z pięści w twarz. Obaj w tym czasie ubrani byli tylko w spodnie, nie mieli ubrań od pasa w górę.

W międzyczasie A. B. pobięła po męża, B. B. (2), który spał w swoim pokoju i obudziła go prosząc o pomoc w rozdzielaniu bijących się synów. B. B. (2) wstał z łóżka i wraz z

<p>żoną udał się na korytarz, gdzie wspólnie odciągnęli rozdzielili bijących się - K. B. i M. B.. K. B. wraz z rodzicami poszedł do swojego pokoju, M. B. poszedł do pokoju sióstr, mówił, że boli go brzuch.</p>			
<p>3.2 częściowo zeznania świadka A. G.</p>	89, 91, 189		
<p>3.3 częściowo zeznania A. B.</p>	116v., 186		
<p>3.4 wyjaśnienia B. B. (2)</p>	134,148,170v.		
<p>4. A. B. około godziny 21.00., zadzwoniła do córki, W. B. i płacząc poinformowała ją, że w domu jest awantura. W. B. poradziła jej aby zadzwoniła na Policję, lecz A. B. prosiła aby to ona sama przyjechała do domu rodzinnego. W. B. zadzwoniła do siostry, E. i poprosiła, by ta też przyjechała do domu rodziców. E. B. w tym czasie przebywała w domu swojego chłopaka, D. B. (1).</p> <p>W. B. niezwłocznie udała się do rodziców. W pokoju oskarżonego K. B. przebywał on wraz z matką A. B.. A. B. była bardzo zdenerwowana, zaś K. B. był do pasa rozebrany - bez koszuli, a na całym jego ciele widoczne były ślady krwi. K. B. zwrócił się do siostry aby zabrała M. B. do siebie bo wszczyną awantury.</p>	4.1 zeznania świadka W. B.	12-13, 561v.-562,	181v.-182,

Na pytanie, co takiego zrobił M. B., oskarżony odpowiedział jej, że pobił mamę. A. B. potwierdziła to. Na kolejne pytanie skąd u K. B. śladu krwi na ciele oskarżony odpowiedział jej, że leciała mu z nosa i buzi, jak go M. dusił. Gdy zapytała A. B., gdzie jest M. B., ta jej odpowiedziała, że poszedł położyć się do pokoju.

W. B. chciała iść do pokoju zobaczyć co z pokrzywdzonym się dzieje lecz A. B. poprosiła, żeby tam nie wchodziła, bo M. się obudzi i będzie znów awantura. W. B. poprosiła wówczas aby poinformowali ją później, co z pokrzywdzonym, nadto aby M. B. do niej zadzwonił jak się obudzi. Następnie udała się do swojego miejsca zamieszkania.

Po jej wyjeździe około godz. 21:00 do domu małżonków B. przyjechała ich druga córka E. B. razem z D. B. (1). W tym czasie oskarżony K. B. przebywał w swoim pokoju wraz z ojcem oskarżonym B. B. (2) i matką A. B..

K. B. udał się wraz z D. B. (2) do łazienki gdzie umył się, usuwając z ciała plamy krwi. Nikt nie zaglądał do pokoju, w którym przebywał M. B. z obawy aby się nie zbudził i nie awanturował się. D. B. (1) udał się do swojego

miejsca zamieszkania wraz z E. B..			
4.2 zeznania A. B.	116v., 186		
4.3 zeznania świadka D. B. (1)	22v-23, 175		
4.4 wyjaśnienia B. B. (2)	148v.,170v.		
5. W dniu 21 grudnia 2019 r. w godzinach wczesnorannych, oskarżony B. B. (2) poszedł do pokoju, w którym przebywał jego syn, M. B.. Podszedł do siedzącego na podłodze i opartego o kanapę M. B., obok którego była duża plama zaschniętej krwi. Dotykał go i zorientował się, że syn nie żyje. Nikogo jednak o tym nie zawiadomił. Kiedy z pokoju wyszedł na korytarz oskarżony zauważył leżący nóż, którym K. B. zadał cios bratu. Nóż zabrudzony był zaschniętą substancją koloru brązowego. B. B. (2) podniósł go, po czym udał się do kuchni, gdzie w zlewie umył go gąbką, a następnie schował do szuflady. Następnie położył się do łóżka nikomu nic nie mówiąc.	5.1 wyjaśnienia B. B. (2)	135, 170v.-171, 148v.,	
5.2 protokół przeszukania	109-111		
5.3 opinia z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz	k.50, 84, 148, 87 załącznika nr 2		

Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie			
<p>6. O godzinie 5.30., zadzwonił budzik M. B., ponieważ o godzinie 6:00, zaczynał on pracę w gospodarstwie (...). Gdy nie było słyhać, żeby wstawał, A. B. poszła go obudzić. Było to około godziny 7.00. Gdy A. B. weszła do pokoju, do którego poszedł spać M. B., zobaczyła dużą plamę krwi, kiedy dotknęła ciała syna było ono zimne.</p> <p>Niezwłocznie z płaczem pobiegła do syna K. i męża informując, że M. B. nie żyje. Następnie A. B. o tym, co się stało poinformowała telefonicznie W. B., a ta E. B.. W. B. wraz z M. Z. oraz E. B. razem z D. B. (1), przyjechali do domu rodziców. W. B. zadzwoniła pod numer alarmowy 112 lecz z uwagi na silne zdenerwowanie miała problemy w rzeczowym przekazaniu informacji, w związku z powyższym telefon przejął od niej M. Z. prosząc o przyjazd karetki pogotowia i Policji.</p>	6.1 zeznania świadka W. B.	13v.-14,182v., 561v.-562,	
6.2 zeznania A. B.	116v., 186v.		
6.3 zeznania świadka D. B. (1)	23,85,175v.-176		
6.4 wyjaśnienia B. B. (2)	135, 170v.-171, 148v.,		
6.5 zeznania świadka M. Z.	92v.-93, 231, 562v.-563,		

6.6 informacje Wojewody (...) dotyczące zgłoszenia na numer alarmowy wraz z pytą CD	457-459	
6.7 protokół oględzin płyty CD ze zgłoszenia na numer alarmowy	460-461	
<p>7. Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w M. i Zespół (...) ze Szpitala (...) sp. z o.o. w M.. W toku podjętych czynności stwierdzony został zgon M. B..</p> <p>Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu wykazało u K. B. o godzinie 11.24. - 0,34 mg/l, o godzinie 11.26. - 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu wykazało u B. B. (2) o godzinie 15.09. - 0,20 mg/l, zaś o godzinie 15.11. - 0,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu wykazało u A. B. o godzinie 11.29 - 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>Badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu wykazało u A. G. o godzinie 12.29 - 0,12 mg/l, a o godzinie 12. 31 - 0,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	7.1 zeznania świadka Z. R.	563, 223

K. B., B. B. (2) i A. B. zostali zatrzymani i osadzeni w Pomieszczeniach dla Osób Zatrzymanych Komendy Powiatowej Policji w M..			
7.2 zeznania świadka Ł. D.	225v.		
7.3 zeznania świadka M. G.	563v, 313		
7.4 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	81		
7.5 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	83		
7.6 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	80		
7.7 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	51		
7.8 protokół zatrzymania osoby	104, 103, 106,		
8. Przeprowadzono oględziny ciała K. B.. W ich wyniku stwierdzono u niego: - na głowie zadrapanie w okolicy skroniowej - lewej części głowy o długości około 2 cm, - na wysokości kącika oka lewego zadrapanie na powierzchni około 3 mm, - wewnątrz ucha lewego, w okolicy płotka - zadrapanie o powierzchni około 5 mm,	8.1 protokół oględzin osoby	76-79	

widoczne również plamy koloru brunatnego,

- na wysokości obojczyka nieregularne kształty zadrapań na długości około 3 cm,

- z lewej strony, tuż przy barku - krwawe podbiegnięcie o wymiarach około 4 cm x 1 cm,

- na lewej łopatkce krwawe podbiegnięcie o nieregularnym kształcie o wymiarach około 5 cm x 5 cm,

- zarysowanie naskórka w środkowej części pleców o długości około 7 cm,

- na lewym przedramieniu, na wysokość stawu łokciowego - krwawe podbiegnięcie

o wymiarach około 3 cm x 1 cm,

- na wysokości lewego nadgarstka zarysowania naskórka o długości około 1 cm,

- na kciuku lewej dłoni świeże rozcięcie naskórka o długości około 1 cm,

- na wewnętrznej części lewej dłoni zadrapanie o długości około 1 cm,

- na prawym nadgarstku zadrapania od strony wewnętrznej o długości około 3 cm,

- w środkowej części dłoni prawej stare uszkodzenie naskórka,

<p>częściowo zaschnięte w kształcie koła o średnicy około 5 mm,</p> <ul style="list-style-type: none"> - w prawej części prawej dłoni, na wysokości najmniejszego palca - świeży ubytek naskórka, zabarwiony przyschniętą plamą koloru brązowego - rozcięcie o długości około 1 cm z widoczną opuchlizną, - na paznokciach lewej i prawej dłoni widoczne zaschnięte plamy koloru brązowego. 			
<p>9. W toku oględzin ciała B. B. (2) stwierdzono u niego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - otarcie naskórka w części potylicznej o wymiarach 1 cm x 1 cm, - w okolicy czubka głowy - trzy większe zadrapania o wymiarach 0,5 cm x 0,5 cm, - na palcu wskazującym ręki prawej na wierzchniej stronie zdarzenie naskórka o wymiarach 0,5 cm x 0,5 cm, - przy małym palcu stopy prawej zdarzenie naskórka i plama koloru brązowego. 	<p>9.1 protokół oględzin osoby</p>	<p>73</p>	
<p>10. W wyniku przeprowadzonych oględzin ciała A. B. stwierdzono u niej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na plecach pomiędzy łopatkami plama koloru ciemnego brązu o wymiarach 4 cm x 2 cm, 	<p>10.1 protokół oględzin osoby</p>	<p>58 - 59 (59a - 59b odpis)</p>	

<ul style="list-style-type: none"> - na prawym ręku na ramieniu zadrapanie 2 cm x 1 cm, - na przedramieniu lewym - rana, strup o długości około 2 cm oraz plama po strupie o średnicy około 1,5 cm, - na szyi po stronie lewej na wysokości ucha, po stronie prawej, na karku - zaczerwienienie, - na prawej piersi trzy równoległe zadrapania o długości 1,5 cm - 2 cm każde, - na prawym barku zaczerwienienia, - na lewej piersi zadrapanie o wysokości 2 cm. 			
<p>11. W toku przeprowadzonych oględzin ciała A. G. stwierdzono u niego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na lewym kolanie otarcie naskórka o wymiarach 1 cm x 1 cm, - na prawej części tułowia otarcie naskórka o długości 14 cm x 4 cm, - na czole, nad prawym okiem otarcie naskórka o wymiarach 4 cm x 1 cm, - na prawej skroni otarcie naskórka o wymiarach 4 cm x 1 cm, - na głowie, w części potylicznej otarcie 	<p>11.1 protokół oględzin osoby</p>	<p>47-48, odpis 48A</p>	

<p>naskórka o wymiarach 3 cm x 3 cm,</p> <p>- na całej powierzchni lewego ucha zasinienie koloru brunatnego.</p>			
<p>12. Biegły lekarz z zakresu medycyny sądowej przeprowadził oględziny zewnętrzne i otwarcie zwłok M. B., które wykazały:</p> <p>I. a) cechy śmierci nagłej,</p> <p>b) obrażenia:</p> <p>- rana kluta prawej strony brzucha penetrująca do jamy otrzewnej, przekuwająca się przez całą grubość mięszu wątroby i uszkadzająca żyłę główną dolną z masywnym krwiakiem jamy otrzewnej i prawostronnym krwiakiem zaotrzewnowym; kanał rany ma długość około 18-20 cm i przebieg skośny od strony prawej do lewej, od przodu do tyłu i od dołu ku górze,</p> <p>- rozległy siniec w okolicy lewego oczodołu z dwoma płytkimi pęknięciami skóry i drobnym otarciem naskórka; otarcia naskórka w okolicy prawego oczodołu i na wargach; niewielki siniec w okolicy czołowej; rany tłuczone i wylewy krwawe w śluzówce obu warg; niewielkie podbiegnięcie krwawe w tkance podskórnej głowy,</p>	<p>12.1 protokół oględzin i otwarcia zwłok wraz z pisemną opinią,</p> <p>12.2 ustana opinia uzupełniająca</p>	<p>328-331</p> <p>558-559</p>	

- dwa niewielkie sińce i punktowe otarcia naskórka na szyi,
- otarcia naskórka i zasinienia z przodu tułowia; na plecach niewielkie sińce, otarcia naskórka i wyboczyny śródskórne,
- sińce i otarcia naskórka na kończynach górnych,

c) obrażenia „stare” powstałe przed przedmiotowym zdarzeniem: strup z lewej strony szyi, strup na prawym przedramieniu, siniec na lewym ramieniu, strup na lewej ręce, ustępujący siniec i strup na lewym udzie, strupy na obu podudziach.

II. Na podstawie wyników przeprowadzonych oględzin zewnętrznych i otwarcia zwłok, biegły z zakresu medycyny sądowej przyjął, że przyczyną nagłej, gwałtownej śmierci M. B. była rana kłuta brzucha z uszkodzeniem wątroby i żyły głównej dolnej oraz masywnym krwotokiem.

III. Rana kłuta brzucha została zadana narzędziem ostrokończystym, tnącym, jakim mógł być nóż. Wymiary rany wskazują, że użyte narzędzie posiadało brzeszczot o długości co najmniej 18 - 20 cm i szerokości

<p>na tej długości nie większej niż 4,5 cm. Siła uderzenia powodującego ranę była zdecydowanie duża. Siła uderzenia i przebieg kanału rany dowodzą, że powstała w wyniku działania „ręki obcej”. Obrażenia stwierdzone na twarzy (stłuczenia w postaci sińców, otarć naskórka i uszkodzeń śluzówki warg) mają charakter obrażeń, jakie powstają w wyniku uderzeń rękoma zaciśniętymi w pięści i kopnięć obutymi stopami. Obrażenia będące na szyi najprawdopodobniej powstały wskutek ucisku rękoma. Stłuczenia powłok miękkich tułowia i kończyn górnych mogły być skutkiem uderzeń i kopnięć oraz kontaktu ciała z twardym podłożem i elementami wyposażenia domu.</p>			
<p>13. Z opinii z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie wynika m.in., że obecność krwi ludzkiej, w której istnieje „możliwość występowania materiału genetycznego M. B.” stwierdzono m.in. w wymazówkach zabezpieczonych ze śladów ujawnionych na miejscu zdarzenia podczas oględzin w dniu 21 grudnia 2019 r., na odzieży K. B., na odzieży B. B. (2), na przedmiotach</p>	<p>13.1 opinia z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie</p>	<p>załącznik nr 1, załącznik nr 2</p>	

<p>zabezpieczonych na miejscu zdarzenia podczas oględzin w dniu 21 grudnia 2019 r., w tym m.in., na nożu w kolorze szarym oraz na przedmiocie zabezpieczonym na miejscu zdarzenia podczas oględzin w dniu 22 grudnia 2019 r., - żółtej gąbce, a także w wymazach z dłoni i spod paznokci K. B.. Istotną z punktu widzenia ustalenia przebiegu zdarzenia była dokonana przez instytut analiza mechanizmu powstania śladów krwawych na zabezpieczonych ubraniach obu oskarżonych i A. B.. Biegli wskazali, które ze śladów miały charakter: skapnięć, rozprysnięć, zachlapania, roztarć, rozmazań. Ślady krwi na spodniach oskarżonego K. B. miały charakter rozprysnięć, zachlapania, które powstają gdy na źródło krwi, oprócz sił grawitacji i oporu powietrza, jak w przypadku śladów krwawych pasywnych, działają inne siły, np. podczas uderzeń narzędziem twardym, tępym, tępokrawędzistym. Natomiast ślady na odzieży B. B. (2) miały charakter pasywny, podobnie u A. B..</p>			
<p>14. K. B. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Stwierdzono u niego zaburzenia osobowości</p>	<p>14.1 pisemna opinia sądowo - psychiatryczno - psychologiczna i ustna uzupełniająca</p>	<p>372 – 379, 557-558</p>	

<p>i zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W chwili popełnienia czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli wykluczyli aby oskarżony w chwili czynu znajdował się w stanie afektu fizjologicznego.</p>			
<p>15. B. B. (2) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Stwierdzono u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W chwili popełnienia czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>15.1 pisemna opinia sądowo - psychiatryczno - psychologiczna i ustna uzupełniająca</p>	<p>1.380-385, 557-558</p>	
<p>16. K. B. był karany sądownie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt II K 631/15 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po 32 godzin w stosunku miesięcznym oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat B na okres lat 5; - wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie 	<p>16.1 odpis wyroku</p>	<p>1.209a</p>	

<p>z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt II K 293/17, za popełnienie czynu z art. 200 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37b kk, został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po 30 godzin w stosunku miesięcznym.</p>			
<p>16.2 dane o karalności</p>	<p>1.446-447</p>		
<p>17. B. B. (2) był w przeszłości karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 13 maja 2019 r., sygn. akt II K 103/19, za popełnienie czynu z art. 180a kk, został skazany na karę grzywny w wymiarze 80 stawek ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł oraz środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku.</p>	<p>17.1 dane o karalności</p>	<p>1.448-449</p>	
<p>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	1.1. wyjaśnienia B. B. (2)	w tym zakresie zasługują na wiarę i i mają oparcie w pozostałych dowodach	
1.2 wyjaśnienia K. B.	w tym zakresie zasługują na wiarę i i mają oparcie w pozostałych dowodach		
1.3 protokół oględzin wraz ze szkicem	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały		
1.4 zeznania świadka A. G.	w tym zakresie zasługują na wiarę i i mają oparcie w pozostałych dowodach		
2.1 wyjaśnienia B. B. (2)	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach		
2.2 zeznania świadka A. B.	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach		
2.3 zeznania świadka A. G.	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach		

2.4 zeznania świadka S. R.	świadek jest osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych, brak podstaw do kwestionowania wiarygodności jego zeznań. Zeznawał tylko to, co było mu wiadome.	
2.5 zeznania świadka D. G.	świadek jest osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych, brak podstaw do kwestionowania wiarygodności jego zeznań. Zeznawał tylko to, co było mu wiadome.	
2.6 zeznania świadka W. L.	świadek jest osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych, brak podstaw do kwestionowania wiarygodności jego zeznań. Zeznawał tylko to, co było mu wiadome.	
3.1 częściowo wyjaśnienia K. B.	w zakresie w jakim przyznał, że bił się z M. B. i jednokrotnie ugodził go nożem korespondują bowiem z innymi dowodami.	
3.2 częściowo zeznania świadka A. G.	w zakresie w jakim podał, że doszło do szarpaniny oraz do bijatyki pomiędzy M. a K. B., a on uciekł z mieszkania rodziny B. pozostawiając swoje rzeczy albowiem korespondują z innymi dowodami	

3.3 częściowo zeznania A. B.	w zakresie jakim podała, że doszło do szarpaniny pomiędzy M. B. a A. G., a następnie do bijatyki pomiędzy synami M. a K. B., iż wraz z mężem ich rozdzielała. Nadto, iż wcześniej M. B. zaatakował ją. Po zdarzeniu M. B. udał się do pokoju i mówił, że boli go brzuch.	
3.4 wyjaśnienia B. B. (2)	w zakresie jakim podał, że rozdzielał bijących się synów oraz co do tego, że jako pierwszy stwierdził, iż M. B. nie żyje, co do znalezienia noża, jego umycia i schowania do szuflady, mają bowiem oparcie w innych dowodach.	
4.1 zeznania świadka W. B.	zeznania są logiczne i spójne korespondują z pozostałymi dowodami	
4.2 zeznania A. B.	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach	
4.3 zeznania świadka D. B. (1)	zeznania są logiczne i spójne korespondują z pozostałymi dowodami	
4.4 wyjaśnienia B. B. (2)	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach	
5.1 wyjaśnienia B. B. (2)	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach	

5.2 protokół przeszukania	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
5.3 opinia z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	
6.1 zeznania świadka W. B.	zeznania są logiczne i spójne korespondują z pozostałymi dowodami	
6.2 zeznania A. B.	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach	
6.3 zeznania świadka D. B. (1)	zeznania są logiczne i spójne korespondują z pozostałymi dowodami	
6.4 wyjaśnienia B. B. (2)	w tym zakresie zasługują na wiarę i mają oparcie w pozostałych dowodach	

6.5 zeznania świadka M. Z.	zeznania są logiczne i spójne korespondują z pozostałymi dowodami	
6.6 informacje Wojewody (...) dotyczące zgłoszenia na numer alarmowy wraz z pytą CD	dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do ich wiarygodności;	
7.1 zeznania świadka Z. R.	świadek jest osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych. Zeznawał tylko to, co było mu wiadome.	
7.2 zeznania świadka Ł. D.	świadek jest osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonego jak i oskarżonych. Zeznawał tylko to, co było mu wiadome.	
7.3 zeznania świadka M. G.	zeznania świadka są logiczne, konsekwentne i mają oparcie w innych dowodach, w szczególności w opinii z zakresu medycyny sądowej.	
7.4 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do jego wiarygodności;	
7.5 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła	

	zastrzeżeń co do jego wiarygodności;	
7.6 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do jego wiarygodności;	
7.7 protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	dokument sporządzony przez organ do tego uprawniony i żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń co do jego wiarygodności	
7.8 protokół zatrzymania osoby	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
8.1 protokół oględzin osoby	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
9.1 protokół oględzin osoby	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
10.1 protokół oględzin osoby	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
11.1 protokół oględzin osoby	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
12.1 protokół oględzin i otwarcia zwłok wraz z pisemną opinią,	- protokół sporządzony przez podmiot uprawniony, treść jest	

	<p>niesprzeczna, strony go nie kwestionowały</p> <ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna 	
<p>12.2 ustana opinia uzupełniająca</p>	<p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>	
<p>13.1 opinia z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie</p>	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się 	

	<p>nielogicznymi argumentami;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>	
<p>14.1 pisemna opinia sądowo - psychiatryczno - psychologiczna i ustna uzupełniająca</p>	<p>- opinia rzetelnie sporządzona;</p> <p>- wnioski należyście umotywowane;</p> <p>- sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów;</p> <p>- zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań;</p> <p>- nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>	
<p>15.1 pisemna opinia sądowo - psychiatryczno - psychologiczna i ustna uzupełniająca</p>	<p>- opinia rzetelnie sporządzona;</p> <p>- wnioski należyście umotywowane;</p> <p>- sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów;</p> <p>- zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań;</p> <p>- nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się</p>	

	<p>nielogicznymi argumentami;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>		
16.1 odpis wyroku	- sporządzony przez podmiot uprawniony, strony go nie kwestionowały		
16.2 dane o karalności	- sporządzony przez podmiot uprawniony, strony go nie kwestionowały		
17.1 dane o karalności	- sporządzony przez podmiot uprawniony, strony go nie kwestionowały		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. B.	w ocenie sądu na wiarę zasługują jedynie pierwsze wyjaśnienia oskarżonego złożone w dniu 22.12.2019 r. i korespondują one tak z zeznaniami A. B. w zakresie w jakim sąd im dał wiarę, wyjaśnieniami oskarżonego B. B. (2), opinią z zakresu genetyki sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie, w	

		<p>szczególności, co do charakteru śladów krwi zabezpieczonych na jego odzieży, opiniami biegłego z zakresu medycyny sądowej i protokołami oględzin. Natomiast kolejne wyjaśnienia oskarżonego nie były konsekwentne za każdym razem podawał on odmienne miejsce, w którym zaczęło się zdarzenie i jego przebieg. W ocenie sądu wynika to z faktu, iż oskarżony przeanalizował swoją sytuację i chciał pomniejszyć, czy wręcz wyłączyć swoją odpowiedzialność karną. Na wiarę nie zasługują także wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, w których utrzymywał, iż M. B. rzucił się na niego i nadział się na nóż. Powyższe jest nie tylko sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi podczas pierwszego przesłuchania ale także opinią biegłego lekarza z zakresu medycyny sądowej, który kategorycznie stwierdził, że rana pokrzywdzonego była spowodowana działaniem ręki obecnej. Wykluczył nadziane się pokrzywdzonego na nóż z uwagi na głębokość i przebieg kanału rany.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia B. B. (2)</p>	<p>sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie, w których</p>		

sugerował, że nie domyślał się co się stało. Oskarżony B. B. (2) wiedział, że doszło w godzinach wieczornych dnia 20 grudnia 2019 r. do bijatyki pomiędzy synami K. i M. B., albowiem ich rozdzielał. W godzinach wczesnorannych znalazł w pokoju, do którego udał się po bójce M. B. jego zwłoki, obok niego była kałuża krwi. Na korytarzu w miejscu gdzie miała miejsce bójka znalazł nóż z zaschniętymi brunatnymi śladami. Zdawał sobie zatem niewątpliwie sprawę z tego, że śmierć syna M. B. nie nastąpiła z przyczyn naturalnych i była następstwem zdarzenia z dnia poprzedniego.

częściowo zeznania A. B.

W ocenie sądu na wiarę zasługują pierwsze zeznania A. B. złożone w dniu 22 grudnia 2019 roku (vide: k. 116v.), z których wynikało, że M. B. zaczął ją dusić po czym przewrócił ją na ziemię i zaczął kopać. Podszedł wówczas K. B., a ona uciekła do pokoju K.. Co do przebiegu tego zdarzenia kolejne zeznania świadka nie zasługują na wiarę. W złożonych dnia 20 stycznia 2020 r. zeznaniach A. B. podała, że M. B. ją dusił i kopnął na wysokości nerek, zrobiło się jej ciemno przed oczami, ktoś oderwał od niej M. a ona uciekła do pokoju (vide: k. 186). Przed sądem świadek z jednej strony

zeczna, że gdy M. ją dusił to leżała na podłodze i ktoś ściągnął go z niej. K. jej uratował życie. Następnie podała, iż gdy M. ją puścił to jeszcze kopnął ją z tyłu w plecy. W ocenie sądu pierwsze zeznania świadka są logiczne i mają oparcie w zasadach logicznego rozumowania i doświadczeniu życiowym, a także korespondują z tymi złożonymi przed sądem, w których przyznała, że M. ją puścił. Trudno uznać za logiczne, że gdy leżała a M. B. ją dusić to wówczas miałby ją kopnąć w plecy na wysokości nerek. Powyższe wskazuje, że miało to miejsce w okolicznościach wskazanych podczas pierwszych zeznań. Na uwadze należy także mieć i to, że podczas składania pierwszych zeznań świadek podawał fakty na świeżo bez przemyśleń o sytuacji w jakiej znalazł się – syn K. B.. Istotne jest i to, że pierwsze zeznania świadka korespondują z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonego K. B., w których podał, że jak M. dusił mamę to wziął nóż, gdy wyszedł z pokoju na korytarz to M. puścił już mamę (vide: k. 97v.). Podobnie sąd odmówił wiary zeznaniom świadka, w których podała, iż mąż B. B. (2) gdy wstał to rozdzielał bijących się M. B. i A. G., po czym przyłączył się do nich K. B..

	<p>W tym zakresie świadek zmieniła swoje zeznania i tak będąc przesłuchiwaną przez prokuratora jak i przed sądem zeznała, że B. B. (2) został przez nią zbudzony i poproszony o interwencję gdy w mieszkaniu bili się synowie K. i M.. Powyższe jest zgodne wyjaśnieniami B. B. (2).</p>	
<p>częściowo zeznania A. G.</p>	<p>zeznania świadka, w których zaprzeczył, iż doszło pomiędzy nim a M. B. podczas wspólnego spożywania alkoholu do awantury i szarpaniny nie zasługują na wiarę albowiem są sprzeczne z wyjaśnieniami K. B. w części jakiej sąd dał im wiarę i zeznaniom A. B.. Dodatkowo należy zauważyć, że zeznania tego świadka zapewne z uwagi na stan nietrzeźwości w jakim się znajdował w czasie gdy przebywał w mieszkaniu A. i B. B. (2) nie są w pełni spójne nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem świadek nie był obecny podczas zadania ciosu nożem przez K. B. w brzuch M. B.. Jego zeznania odnoszą się do zdarzeń, które poprzedzały zdarzenie inkryminowane.</p>	
<p>zeznania świadka Z. Z.</p>	<p>nie miały znaczenia dla sprawy i nie stanowiły podstawy ustaleń faktycznych</p>	

zeznania świadka J. G.	nie wniosły niczego istotnego do sprawy, świadek nie ma wiedzy na temat przebiegu zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem		
zeznania świadka A. S.	nie wniosły niczego istotnego do sprawy, świadek nie ma wiedzy na temat przebiegu zdarzenia objętego niniejszym postępowaniem		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd przyjął, że oskarżony K. B. w dniu 20 grudnia 2019 r., w mieszkaniu przy ulicy (...), w R., gmina S., działając z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia, dokonał zabójstwa swojego brata M. B. w ten sposób, że zadał mu uderzenie nożem w okolice brzucha na wysokości pępka, czym spowodował obrażenia ciała w postaci rany klutej brzucha na wysokości pępka po			

prawej stronie, która penetrowała do jamy otrzewnej, przekłuła się przez całą grubość wątroby i kończyła się w świetle żyły głównej dolnej i inne, powodując masywny krwotok wewnętrzny i zewnętrzny skutkujący jego zgonem, tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. W ocenie sądu brak jest okoliczności, które pozwalałyby przyjąć, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia brata.

Z zamiarem bezpośrednim mamy do czynienia wówczas gdy sprawca w danych okolicznościach chce dokonać przypisanego mu przestępstwa. Chęć tą wyraża aspekt woluntatywny i łączy się z aspektem intelektualnym, czyli ma świadomość realizacji danego typu czynu zabronionego i chce go popełnić. Nie chodzi tu o przewidywanie realizacji znamion czynu zabronionego i godzenie się na to, co jest przynależne zamiarowi ewentualnemu. Ustalenia dotyczące zamiaru nie mogą wyłącznie opierać się na fragmentarycznych faktach wiążących się ze stroną wykonawczą, lecz powinny być wnioskiem koniecznym, wynikającym z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia

Oskarżony nie miał pewności, że zadany cios spowoduje śmierć a mimo to nie kontynuował zadawania ciosów. Dla wykazania wypełnienia podmiotowej strony zbrodni zabójstwa w postaci zamiaru bezpośredniego nie jest wystarczające wskazanie na sposób działania, w tym takie jego elementy jak rodzaj użytego narzędzia, siła ciosu czy skierowanie agresywnych działań przeciwko ośrodkom ważnym dla życia pokrzywdzonego. Są to niewątpliwie bardzo istotne elementy, które jednakże nie mogą automatycznie przesądzić o ustaleniu działania z zamiarem bezpośrednim zabójstwa. Oskarżony niewątpliwie będąc osobą sprawną intelektualnie zadając cios z dużą siłą nożem o znacznej wielkości w brzuch przewidywał i godził się na to, że może spowodować śmierć pokrzywdzonego.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Aktem oskarżenia zarzucono oskarżonemu B. B. (2), iż w okresie od			

20 grudnia do 21 grudnia 2019 r., w R., gm. S., mając wiarygodną wiadomość o dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 kk, tj. zabójstwa M. B., nie zawiadomił niezwłocznie organu powołanego do ścigania przestępstw, jednocześnie utrudniał postępowanie karne, pomagając sprawcy przestępstwa zabójstwa uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez zacieranie śladów przestępstwa w ten sposób, że umył nóż służący do popełnienia tego czynu, a następnie go schował, tj. o czyn z art. 239 § 1 kk w zb. z art. 240 § 1 kk wz. w. z art. 11 § 2 kk.

Na wstępie należy wskazać, iż K. B. jest synem oskarżonego podobnie jak pokrzywdzony M. B.. Zabójstwo zostało dokonane w domu zajmowanym przez obu oskarżonych, gdy byli obecni tylko oni oraz A. B.. Oskarżony B. B. (2) wiedział, że doszło w godzinach wieczornych dnia 20 grudnia 2019 r. do bijatyki pomiędzy synami K. i M. B., albowiem ich rozdzielał. W godzinach wczesnorannych znalazł w pokoju, do którego udał się po bójce M. B. jego zwłoki, obok niego była kałuża krwi. Na korytarzu w miejscu gdzie miała miejsce bójka znalazł nóż z zaschniętymi śladami

krwi. Zdawał sobie zatem niewątpliwie sprawę z tego, że sprawcą śmierci syna M. B. jest jego drugi syn K. B..

Przepis art. 240 § 3 k.k., stanowi, że nie podlega karze, kto zaniechał zawiadomienia, o którym mowa w art. 240 § 1 k.k. z obawy przed odpowiedzialnością grożącą jemu samemu lub jego najbliższym. W niniejszej sprawie mam do czynienia z taką sytuacją. A zatem Prokurator ustalając taki przebieg zdarzeń powinien zastosować przepis art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. (ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze), w takim wypadku nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza. In concreto nie powinien wydawać w tym zakresie postanowienia o przedstawieniu zarzutów. Z uwagi na to, że Prokurator przyjął, że oskarżony jednym czynem wypełnił przepisy dwóch przestępstw - konstrukcję kumulatywnego zbiegu przepisów koniecznym stało się wyeliminowanie z opisu czynu znamion przestępstwa z art. 240 § 1 k.k. i przyjęcie, że swoim zachowaniem ze względu na wcześniej wskazane okoliczności oskarżony dopuścił się jedynie przestępstwa poplecznictwa z art. 239 § 1 k.k. bowiem w dniu 21 grudnia 2019 r. w R., gmina S., woj. (...) mając

<p>wiarygodną wiadomość o dokonaniu czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 k.k., to jest zabójstwa M. B., podjął działania mające na celu utrudnienie postępowania karnego, pomagając sprawcy przestępstwa zabójstwa uniknąć odpowiedzialności karnej poprzez zacieranie śladów przestępstwa w ten sposób, że zabrał nóż, który służył do popełnienia przestępstwa z miejsca zdarzenia, przeniósł go do kuchni gdzie go umył, a następnie go położył w szufladzie.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1. K. B.	I	I	<p>Sąd wziął pod uwagę to, że przestępstwo określone w art. 148§1 kk to czyn o wysokim stopniu społecznej szkodliwości, na co niewątpliwie wpływ ma sam gatunkowy rodzaj tej zbrodni, godzący w najważniejsze dobro jakim jest życie każdego człowieka. Powyższe oraz działaniem w stanie nietrzeźwości i karalność sądowa oskarżonego, Sąd potraktował jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary.</p> <p>Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do popełnienia przypisanego mu przestępstwa, żal i skruchę wyrażoną na rozprawie. Uwzględniono także to, iż to dotychczasowa postawa pokrzywdzonego M. B. – wszczynanie awantur, używanie słów obelżywych oraz stosowanie przemocy fizycznej wobec członków</p>

			<p>rodziny, także krytycznego dnia miała decydujący wpływ na przestępcze zachowanie oskarżonego K. B.. Właśnie dlatego, Sąd mając na uwadze przewagę istotnych okoliczności łagodzących w czynie sprawcy, uznał, że kara wymierzona przez Sąd w innym wymiarze mogłaby być uznania za niewspółmiernie surową. Wymierzona kara czyni zadość postulatowi kary zasłużonej i sprawiedliwej, bo uwzględnia stopień winy oskarżonego i stopień szkodliwości społecznej przypisanego mu czyn, wyrażający się rodzajem i charakterem naruszonych dóbr prawnych, a jednocześnie w sposób prawidłowy realizują cele, o jakich mowa w art. 53 § 1 i § 2 k.k.</p>
2. B. B. (2)	III	III	<p>W ocenie sądu mając na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, jednokrotną karalność, fakt iż poplecznictwo dotyczyło osoby najbliższej dla oskarżonego celowe było orzeczenie wobec niego kary grzywny przy zastosowaniu art. 37a k.k., przy czym zastosowanie miał art. 4 § 1 k.k. albowiem regulacja art. 37a k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 22 czerwca 2020 r. – w czasie popełnienia czynu była względniejsza dla oskarżonego. Kara ta czyni zadość postulatowi kary</p>

			zasłużonej i sprawiedliwej, bo uwzględnia stopień winy oskarżonego i stopień szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu, wyrażający się rodzajem i charakterem naruszonych dóbr prawnych, a jednocześnie w sposób prawidłowy realizuje cele, o jakich mowa w art. 53 § 1 i § 2 k.k. Należy mieć na uwadze także i to, że nawet ustawodawca w sposób uprzywilejowany traktuje sprawcę, który udzielił pomocy osobie najbliższej.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1. K. B.	II	I	zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu K. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21.12.2019 r., godz. 11:00 do dnia 18 listopada 2021 r.;
2. B. B. (2)	IV	III	zgodnie z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu B. B. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21.12.2019 r., godz. 13:00 do dnia 23.04.2020 r., godz. 15:55, przy czym jeden dzień rzeczywistego

			<p>pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny i tym samym karę grzywny uznano za wykonaną w całości;</p>
1. K. B.	V	I	<p>na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazano zwrócić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżonemu K. B. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 25 do 31 na k. 524 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21; - oskarżonemu B. B. (2) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 1-9, 19-24, 32-36 na k. 523-524 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21; - A. B. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 15-18 na k. 523 odwrót akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21; - A. G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 10-14 na k. 523 akt sprawy, zapisane w Księdze przechowywanych przedmiotów Sądu

		Okręgowego w Olsztynie pod numerem 30/21; albowiem stały się zbędne dla postępowania karnego
1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W ocenie sądu wbrew stanowisku prezentowanemu przez obronę oskarżonego K. B. nie może być mowy, iż działał on w warunkach obrony koniecznej bądź pod wpływem silnego wzburzenia.</p> <p>Odnosząc się do powyższych kwestii należy w pierwszej kolejności zauważyć, że w rodzinie B. wszechobecny był alkohol. Zarówno rodzice - B. B. (2) jak i A. B. naużywali alkoholu. Podobnie ich dwaj synowie M. i K. B.. U oskarżonych B. B. (2) i K. B. biegli lekarze psychiatry stwierdzili uzależnienie od alkoholu. W domu dochodziło często do</p>		

awantur i bijatyk. K. B. i M. B. stosowali wobec siebie przemoc fizyczną. Zdarzenia z dnia 20 grudnia 2019 r. nie odbiegały niczym od poprzednich. Wskazani powyżej członkowie rodziny B. spożywali tego dnia napoje alkoholowe. Do pierwszych incydentów doszło pomiędzy M. B. a spożywającym z nim alkohol A. G.. Kolejne nieporozumienia i szarpanina miała miejsce pomiędzy K. B. a jego bratem M. B.. Następnie M. B. zaatakował matkę A. B. początkowo słownie, po czym fizycznie. To było przyczyną kolejnego zwarcia K. B. i M. B..

W warunkach obrony koniecznej można odpierać tylko taki zamach, który jest bezpośredni. Należy podkreślić, że sposób interpretacji elementu bezpośredniości ma fundamentalne znaczenie dla określenia dopuszczalnych granic obrony koniecznej i skuteczności podjętych działań obronnych.

Zamach **rozpoczyna się** w chwili, w której powstaje zagrożenie dla dobra prawnego, **kończy się** w momencie, gdy ono ustaje. Przez cały czas trwania zamachu ma on charakter zamachu bezpośredniego.

Z pierwszych zeznań A. B. złożonych w dniu 22

grudnia 2019 roku (vide: k. 116v.) wynikało, że M. B. zaczął ją dusić po czym przewrócił ją na ziemię i zaczął kopać. Podszedł wówczas K. B., a ona uciekła do pokoju K.. Domyśliła się, że K. B. stanął w jej obronie. Co do przebiegu tego zdarzenia kolejne zeznania świadka ewaluowały i w złożonych dnia 20 stycznia 2020 r. A. B. podała, że M. B. ją dusił i kopnął na wysokości nerek, zrobiło się jej ciemno przed oczami, ktoś oderwał od niej M. a ona uciekła do pokoju (vide: k. 186). Przed sądem świadek z jednej strony zeznała, że gdy M. ją dusił to leżała na podłodze i ktoś ściągnął go z niej. K. jej uratował życie. Następnie podała, iż gdy M. ją puścił to jeszcze kopnął ją z tyłu w plecy. W ocenie sądu na wiarę zasługują pierwsze zeznania świadka gdyż są logiczne i mają oparcie w zasadach logicznego rozumowania i doświadczeniu życiowym, a także korespondują z tymi złożonymi przed sądem, w których przyznała, że M. ją puścił. Trudno uznać za logiczne, że gdy leżała a M. B. miał ją dusić to wówczas miałby ją kopnąć w plecy na wysokości nerek. Powyższe wskazuje, że miało to miejsce w okolicznościach wskazanych podczas pierwszych zeznań. Na uwadze należy także mieć i to, że podczas

składania pierwszych zeznań świadek podawał fakty na świeżo bez przemyśleń o sytuacji w jakiej znalazł się – syn K. B.. Istotne jest i to, że pierwsze zeznania świadka korespondują z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonego K. B., w których podał, że jak M. dusił mamę to wziął nóż, gdy wyszedł z pokoju na korytarz to M. puścił już mamę (vide: k. 97v.).

W ocenie sądu nie może być zatem mowy o bezpośredniości zamachu bo on się zakończył.

Podobnie w ocenie sądu nie może być mowy o silnym wzburzeniu sam fakt, że oskarżony K. B. by zdenerwowany zaistniałą sytuacją nie powoduje, że można uznać, iż mamy do czynienia w odniesieniu do niego z afektem fizjologicznym. Sąd dokonał analizy zachowania oskarżonego nie tylko w oparciu o opinię sądowo-psychologiczno-psychiatryczną, lecz także w oparciu o własne przekonanie, doświadczenia życiowe i wskazania wiedzy, nie dopatrując się przesłanek, przemawiających za uznaniem, że tempore criminis oskarżony działał w afekcie usprawiedliwionym okolicznościami.

Krytycznego wieczoru w mieszkaniu małżonków B. i A. B. cały czas panowała napięta sytuacja, dochodziło do bijatyk i wyzwisk, w tym pomiędzy oskarżonym a jego bratem M.. Wszystkie osoby były pod działaniem alkoholu, co wiadomo nie tylko z opinii sędowo – psychiatrycznej, a także z doświadczenia życiowego skutkuje tym, iż osoby pod działaniem substancji psychoaktywnej jaką jest alkohol nie trzymają afektu i emocje biorą górę nad rozumem. Działaniu zmierzającemu do pozbawienia życia innej osoby z reguły towarzyszy stan wzburzenia emocjonalnego. Artykuł 148 § 4 k.k. reguluje wzburzenie o najwyższym stopniu nasilenia, które w zdecydowany sposób wykracza poza wzburzenie "zwykłe". W orzecznictwie zwraca się uwagę, iż istota anormalnej sytuacji motywacyjnej sprawy, o której mowa w tym przepisie, charakteryzuje się wystąpieniem istotnego zakłócenia równowagi psychicznej, polegającego na tym, że elementy intelektualne zdominowane są przez czynniki natury emocjonalnej, które w znacznym stopniu ograniczają "kontrolne funkcje rozumu". Jest to zatem stan, który istotnie ogranicza zarówno możliwość rozpoznania

znaczenia czynu, jak i pokierowania postępowaniem, a tym samym rzutuje na ocenę poczytalności sprawcy. Nie chodzi więc o każdą postać górowania emocji nad rozumem, a tylko taką, która wywołuje swoiste spustoszenie w mechanizmach wolicjonalnych i intelektualnych, uzasadniając przyjęcie niższego stopnia winy sprawcy (zob. wyr. SN z 7.7.1972 r., III KR 95/72, RPEIS 1973, s. 356; wyr. SA w Katowicach z 16.11.2006 r., (...), KZS 2007, Nr 6, poz. 65; wyr. SA w Gdańsku z 9.9.2009 r., II AKa 149/00, KZS 2010, Nr 4, poz. 41).

Dla przyjęcia kwalifikacji prawnej na podstawie art. 148 § 4 k.k. konieczne jest, aby sprawca działał pod wpływem silnego wzburzenia (afektu). Nie wystarczy, że znajdował się w stanie afektu. Innymi słowy, chodzi o takie "sytuacje, w których sprawca zabija innego człowieka dlatego, że opanował go afekt, a nie o te, w których to czyni, mimo że przeżywa tę emocję" (K. Daszkiewicz, Przepęstwa przeciwko życiu. Rozdział XIX Kodeksu karnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 158–159). Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyr. z 21.1.2003 r. (II AKa 369/00, Prok.

i Pr. 2003, Nr 10, poz. 11): "W przestępstwach popełnionych w stanie silnego wzburzenia nie idzie o to, że sprawca przeżywa emocje, ale o to, że działa dlatego, iż opanował go afekt ("pod wpływem...")."

Sąd nie orzekł wnioskowanego przez prokuratora w mowie końcowej w oparciu o art. 46 § 1 k.k. zadośćuczynienia od oskarżonego K. B. (nota bene bez wskazania na czyją rzecz) albowiem w myśl art. 49a KPK wniosek o orzeczenie zadośćuczynienia może zostać złożony skutecznie **aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej.**

7. **Koszty procesu**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

VI

uwzględniając nakład pracy obrońcy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1651) oraz § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 4 ust. 2 pkt 1 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez

	<p>adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) zł za obronę oskarżonego K. B. wykonywaną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1080 (jeden tysiąc osiemdziesiąt) zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną w postępowaniu sądowym, powiększone o podatek VAT w stawce 23 %;</p>	
VII	<p>na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając że z uwagi na ich sytuację majątkową i rodzinną nie będą w stanie pokryć tych kosztów.</p>	
6. 1Podpis		